

MOSTY

Wydoje Hszomer Hocer w Polsce Wychodzą trzy razy w tygodniu
we wtorki, czwartki i soboty

Rok III

Łódź, czwartek 30 grudnia 1943 r.

Nr 149 (271)

Wszyscy
Czytelnicy
biorą udział
w łańcuchu prasowym
patrz str. 3

Walki rozgorzały z nową siłą

Egipt oskarża Izrael o „agresję” w Negewie. Dr Bunche zaprzecza

TEL AWIW (Kol Israel). Wojska egipskie podjęły znowu działania wojenne w Palestynie na kilku frontach. W wigilię Bożego Narodzenia samoloty nieprzyjacielskie zrzuciły bomby na osiedle żydowskie w pobliżu Naceret. W czasie nalotu troje dzieci poniosło śmierć, zaś pięć osób zostało rannych. Równocześnie lotnictwo egipskie dokonało ciężkiego nalotu na osiedle Nirim w Negewie, a wojska lądowe przy użyciu artylerii i broni pancernej zaatakowały w zachodniej części Negewu stacjonujące tam jednostki wojsk izraelskich. Egipcjanie usiłowali zniszczyć w tym rejonie rury wodociągowe, którymi zaopatrywane są osiedla nie posiadające własnych zasobów wodnych.

Alarm lotniczy ogłoszony został w Rechowot, na południe od Tel Awiwu. W związku ze wznowieniem działalności lotnictwa nieprzyjacielskiego, władze izraelskie wydały rozporządzenie o zaciemnieniu na terenie całe o kraju.

Równocześnie ze wznowieniem faktycznych działań wojennych, Egipcjanie złożyli oświadczenie, w którym oskarżają Izrael o agresję. Wydaje się nie ulegać wątpliwości, że nowa akcja Egiptu przedsięwzięta została ze względów politycznych. W nowych warunkach, wywołanych planami Abdulli i groźbą rozbicia Ligi Arabskiej król Faruk uznał za pożądane podjęcie kroków, któreby odsunęły na dalszą przyszłość kwestię rokowań pokojowych z Izraelem. Rzeczywiście, tuż po podjęciu działań wojennych i jednocześnie opublikowaniu oskarżenia pod adre-

sem Izraela, rząd Egiptu wydał oświadczenie, w którym oficjalnie cofa swą zgodę na rozpoczęcie rokowań o zawieszenie broni.

„Skarga” Egiptu doręczona została Radzie Bezpieczeństwa w chwili, gdy ta obradowała nad sprawą Indonezji. Depesza egipska lże bez zająknięcia o „atakach izraelskich” na El-Arich, Rafija i Faludę. Niestrudzony delegat Syrii Faris el Khouri „uzupełnił” depeszę egipską „informac-

jami” o „wielkich siłach izraelskich”, jakie biorą udział w agresji na terenie Negewu.

Delegat Związku Radzieckiego J. MALIK oświadczył, że depeszy nie można uważać za miarodajną. Należy oczekiwać na autorytatywne sprawozdanie dr-a Bunche'a. Nie jest wykluczone, że sprawa Palestyny powróci na forum Rady Bezpieczeństwa w ciągu najbliższych dni.

Oświadczenie czynników izraelskich

TEL-AWIW (Obsł. wł.). Podjęte na nowo przez Egipcjan kroki wojenne mają wszelkie cechy ukartowanej z góry akcji politycznej, zmierzającej do ponownego zjednoczenia się państw Ligi Arabskiej w walce przeciwko Izraelowi. W ten sposób Egipt pragnie załagodzić konflikt, jaki powstał w łonie koalicji arabskiej w związku z planami króla Abdulli. Jest charakterystyczne, że natychmiast po podjęciu przez Egipcjan działań wojennych, sekretarz Ligi Arabskiej Azzam Pasza skierował do wszystkich państw — członków Ligi apel o przystąpienie do walki i „wspieranie braterskich oddziałów egipskich, walczących w Palestynie”. Dotychczas na wezwanie Azzam Paszy odpowiedziały jedynie Syria i Arabia Saudyjska.

Mówiąc o nowoutworzonej sytuacji, rzecznik rządu Izraela oświadczył: „Egipcjanie mają możliwość wyboru pomiędzy

pokojem a wojną. Jeśli chcą pokoju — otrzymają go. Jeśli pragną wojny — będą ją mieli”.

Rząd Izraela złożył na ręce gen. Riley'a szefa obserwatorów ONZ deklarację, w której stwierdza: „Izrael nie czuje się już związany rezolucją w sprawie zawieszenia broni, uchwaloną dnia 16 listopada ze względu na to, że rząd egipski nie wykazuje żadnej skłonności do podjęcia praktycznych kroków w kierunku przywrócenia pokoju. Tymczasem rząd Izraela zamaniestował swą dobrą wolę, przyjmując apel mediatora ONZ w sprawie stopniowego zwolnienia Egipcjan, otoczonych przez wojska Izraela w Faludzy.

Obecnie Izrael zastrzega sobie swobodę działania, mającego na celu oczyszczenie Negewu i zaprowadzenie pokoju na tym terenie”.

Egipt wzywa państwa arabskie do agresji i jednocześnie zapewnia o „chęci rokowań pokojowych”

TEL AWIW (Kol Israel). — Walki w Negewie trwają nadal. Rzecznik Izraela nie podał szczegółów, oświadcza-
jąc, że może jedynie podać do wiadomości, iż walki toczą się wciąż jeszcze na terytorium Izraela i wróg nie został dotychczas całkowicie wyparty.

Mediator ONZ dr. Bunche przedłożył Radzie Bezpieczeństwa sprawozdanie, w którym donosi, że przez całe święta trwały zaciekle walki na obszarze Negewu. Dr. Bunche stwierdza, że obserwatorzy ONZ nie mieli możliwości być osobistymi świadkami walk, ale obserwatorzy z Gazy donoszą o ataku lotniczym i desancie z morza w pobliżu Gazy.

Według poniedziałkowych doniesień na południowy zachód od Gazy toczy się wielka bitwa, w której uczestniczą piechota, artyleria i lotnictwo. Ważne wzgórze w tym rejonie przechodziło kilkakrotnie z rąk do rąk.

Według doniesień radia kairskiego, walki toczą się na odcinku Rafija w pobliżu granicy egipskiej oraz wokół Nirim. W rejonie Faludzy panuje spokój.

Rząd Egiptu zwrócił się do poselstw państw arabskich w Kairze z żądaniem natychmiastowego podjęcia przez nie działań wojennych w Palestynie. Jak donoszą, Irak wyraził zgodę na wznowienie walk.

RADZIECKA DELEGACJA HANDLOWA PRZYBYŁA DO IZRAELA.

MOSKWA. — Radio moskiewskie podało, że radziecka delegacja handlowa uda się do państwa Izrael po Nowym Roku 1949, dla opracowania planu wymiany handlowej między Izraelem a Związkiem Radzieckim. Będzie również omówiona kwestia ustanowienia stałej linii okrętowej między Egiptem a portami Morza Czarnego.

Jest charakterystyczne, że ministerstwo spraw zagranicznych Egiptu ogłosiło jednocześnie dementi, w którym zaprzecza wiadomościom, jakoby rząd Egiptu odrzucił propozycję nawiązania rokowań pokojowych z Izraelem. W ten sposób Egipt usiłuje wciąż jeszcze odgrywać rolę państwa „pokojowo usposobionego”.

Według doniesień z Rawat Amon, Gaza jest otoczona, a jej ludność została uprzednio ewakuowana. Według tych samych źródeł, walki toczą się w odległości 30 kilometrów od Nirim, a więc terenem ich miałyby już być terytorium Egiptu.

Prasa amerykańska zamieszcza wiadomości o walkach w Negewie na czołowych miejscach. Treść wypowiedzi pism amerykańskich jest następująca:

Pomijając dyskusję, czy Izrael ma prawo do całego Negewu, czy tylko do jego części — armia egipska przebywa bezpra-

wnie na tym terytorium. Narzucone Izraelowi działania wojenne winny doprowadzić do usunięcia agresorów, co jest obiektywnie słuszne.

Charakterystyczna jest wypowiedź korespondenta londyńskiego „Times”-a, który donosi z Tel-Awiwu: obecne walki w Negewie zadecydują o losie tego terytorium. Walki te spowodowane zostały przez Egipt, który upórkiem sprzeciwiał się podjęciu rokowań pokojowych.

TEL AWIW (Kol Israel). — Rzecznik izraelski zaprzeczył kategorycznie „informację”, jakoby samoloty Izraela pojawiły się nad Transjordanią i dokonały tam zrzutów bomb. Prawdopodobnie był to samolot egipski, który zbłądził w drodze, bądź też mamy do czynienia z nową prowokacją.

W każdym razie — stwierdził rzecznik Izraela — rząd Transjordanii winien skierować swe pretensje i żądać wyjaśnień nie w Tel Awiwie, lecz w Kairze...

Kanada uznała Izrael de facto

TEL AWIW (Kol Israel). — Minister spraw zagranicznych rządu kanadyjskiego Lester Pearson oświadczył, że Kanada uznała de facto rząd Izraela. Pearson wystosował do ministra spraw zagranicznych Izraela Mosze Szertoka depeszę, w której stwierdza, że Izrael jest państwem samodzielnym i posiada rząd, ciesząc się autorytetem. Rząd Kanady wyraża swe zadowolenie z faktu, że wkrótce określone zostaną dokładnie ostateczne granice Izraela.

Uznanie rządu Izraela de facto zostało

postanowione przez rząd Kanady już na kilka dni przed podaniem tego faktu do wiadomości publicznej. W międzyczasie powiadomiono o tej decyzji pozostałe domnia brytyjskie.

Minister Szertok odpowiedział depeszą, w której podziękował za uznanie Izraela i podkreślił, że decyzja rządu kanadyjskiego jest poważnym wkładem w dzieło walki o pokój w Palestynie.

Należy podkreślić, że Kanada jest z kolei dwudziestym krajem, który uznał państwo Izrael.

Posiedzenie Rady Bezpieczeństwa

PARYŻ (Obsł. wł.). — W dniu 28-go grudnia Rada Bezpieczeństwa rozważała skargę Egiptu w związku z rzekomą „agresją Izraela” na terenie Negewu. Delegat brytyjski złożył rezolucję domagającą się „natychmiastowego zaprzestania ognia i wycofania wojsk”. Oznaczałoby to faktyczne opuszczenie Negewu przez wojska izraelskie.

Delegat brytyjski zaprzeczył jakoby Wielka Brytania dostarczała broni dla wojsk egipskich, oświadczył natomiast, że „Żydzi posługują się bronią i amunicją dostarczaną przez niektóre z państw należących do ONZ”.

Najbardziej charakterystycznym momentem debaty było odczytanie sprawozdania dra Bunche'a, w którym ten zaprzecza, jakoby oskarżył Izrael o sprowokowanie walk w Negewie. Dr Bunche oświadcza, że celowo nie porusza tej kwestii, gdyż nie chce się opierać na połowicznych danych. Oświadczenie dra Bunche'a jest nowym ciosem dla brytyjskiej służby informacyjnej, gdyż w przededniu posiedzenia Rady Bezpieczeństwa rozgłosiła BBC i pewien odłam prasy ogłosili z triumfem, że „dr Bunche demaskuje agresję izraelską”.

Głosowanie nad projektem rezolucji nie odbyło się i Rada Bezpieczeństwa odroczyła swe posiedzenie na prośbę delegata kanadyjskiego, który oświadczył, że czeka na instrukcję swego rządu. W Paryżu oczekuje się, że Kanada zajmie nowe stanowisko w sprawie Palestyny, w związku z uznaniem przez nią de facto państwa Izrael.

Przed wyborami w Izraelu

Tel-Awiw (obsł. wł.). Minister Grynbau zaprzeczył pogłoskom o ponownym odroczeniu terminu wyborów do Zgromadzenia Ustawodawczego. Wybory odbędą się w oznaczonym terminie t.j. w dniu 25 stycznia.

Odbyło się posiedzenie Centralnej Komisji Wyborczej, w którym uczestniczyli D. Ben-Gurion i Jaakow Dori. Postanowiono wyłonić specjalną komisję, która zajmie się przeprowadzeniem wyborów w armii Izraela. Termin składania list kandydatów mija z dniem 2-go stycznia.

Centralna Komisja Wyborcza rozesała już do wszystkich punktów wyborczych (spośród ogólnej ilości 700) listy osób uprawnionych do głosowania.

INCYDENT W JERUZOLIMIE

TEL-AWIW. (Kol Israel). Mimo trwającego w Jeruzolimie zawieszenia broni, w dniu 27 grudnia żołnierze Legionu Arabskiego ostrzeliwali zniemacką jednostkę wojsk izraelskich. Siedmiu żołnierzy Cwa Hagana zostało rannych.

NOWY UKŁAD MIĘDZY ANGLIĄ A EGIPTEM

TEL-AWIW. (Kol Israel). Do Kairu przybyła delegacja brytyjska w celu podpisania jednorocznego układu z Egiptem. Delegacja posiada pełnomocnictwa dla udzielenia Egiptowi większej pożyczki w funtach i dolarach.

Reuwen Rubin
posłem Izraela w Rumunii

BUKARESZT (ITA) Do Rumunii przybyło poselstwo izraelskie z ministrem pełnomocnym Reuwenem Rubinem na czele.

W skład poselstwa wchodzi: Awiezer Slusz — sekretarz legacyjny, Ichuda Ariel — przedstawiciel handlowy i Gabriela Ariel — attache prasowy.

Na lotnisku przywitał przedstawicieli Izraela rumuński minister spraw zagranicznych Pericle Popovici.

Obchody święta Chanuka

TEL-AWIW (Kol Israel). Tegoroczne święto Chanuka jest uroczystością obchodzoną na terenie Izraela. W miejscach, gdzie odbyły się bohaterskie walki, zapłonęły pochodnie. Ze wszystkich odcinków frontu pobięta do stolicy sztafety. Żołnierze Izraela przeniosą pochodnie, przebiegając łącznie przestrzeń 900 kilometrów. W biegu weźmie udział ogółem 8.200 osób, w tym głównie młodzież.

Rozwój szkolnictwa w Izraelu

WARSZAWA (BIPI) W dziejach odrodzenia narodu żydowskiego w Palestynie zajmuje szczególne miejsce hebrajskie szkolnictwo powszechne. Nowoczesne skupisko żydowskie na przestarzałej glebie ojczyzny jest nie tylko owocem pracy robotnika i rolnika, lecz również wspaniałym wynikiem ofiarnego trudu nauczyciela. Przedszkole i szkoła powszechna przyczyniły się w głównej mierze do zmartwychwstania nieużywanego od dwóch tysięcy lat w mowie potocznej języka hebrajskiego. Szkoła wychowała wspaniałą młodzież izraelską, zdobywców pustyni i obrońców Ojczyzny.

Szkolnictwo hebrajskie rozwijało się niezależnie od angielskiej władzy mandatowej, stanowiło ono jedną z podwalin żydowskiej autonomii narodowej i podlegało kierownictwu żydowskiej Rady Narodowej. W ramach szkolnictwa hebrajskiego istniały trzy odrębne kierunki wychowawcze: Ogólno-sjonistyczny, religijny i sjonistyczny oraz świecka szkoła pracy, stworzona przez Powszechną Federację Robotników żydowskich.

W ubiegłym roku szkolnym 1947-48 uczęszczało do hebrajskich szkół powszechnych 97.668 dzieci: w Tel Awiwie 30.780, w Jerozolimie 11.000, w Haifie 8.248, w mniejszych miasteczkach 16.212, we wsiach 29.312 uczniów, 50 proc. dzieci uczęszcza do szkół ogólnych, reszta do religijnych i robotniczych (po 25 proc.).

Szkolnictwo hebrajskie tak samo jak i kolonia żydowska powstały dzięki pomocy finansowej Żydów całego świata. Światowa Organizacja Sjonistyczna subsydiowała stale szkoły hebrajskie, jednak ciężar budżetu szkolnego dźwignęło społeczeństwo żydowskie w Palestynie. Angielska władza mandatowa, która pokrywała pełny koszt szkolnictwa arabskiego, bardzo skąpo udzielała pomocy pieniężnej hebrajskiemu.

Państwo Izrael przejęło w bieżącym roku szkolnym 1948-49 szkoły powszechne z rąk żydowskiej Rady Narodowej, która w międzyczasie rozwiązała się jako instytucja zbędna w ramach Państwa żydowskiego. Budżet szkolny wynosi jeden milion sześćset tysięcy funtów. Również powszechne szkoły, z językiem wykładowym arabskim dla dzieci arabskich są utrzymywane przez państwo. Ze względu na obciążenia państwowego budżetu wydatkami wojennymi, Agencja żydowska do spraw Palestyny pokryje połowę budżetu szkolnego.

TEL-AWIW (obsł. wł.). Departament Szkolnictwa przedłożył projekt rezolucji, według którego obecny system wychowawczy w Izraelu ma pozostać niezmienny do czasu ukonstytuowania się Zgromadzenia Ustawodawczego.

Izrael w walce i odbudowie

Nowe rzesze olim napływają do kraju

RZYM (Ita). — W dniu 2 grudnia odplynął z Wenecji do Izraela włoski okręt „Campinolo”, zabierając na swym pokładzie 341 imigrantów żydowskich. Wśród olim znajdują się Żydzi z Austrii, z obozów D. P. we Włoszech oraz innych krajów Europy Zachodniej.

Ostatnio odbyło się w Tel - Awiwie wspólne posiedzenie rządu i Agencji żydowskiej, na którym postanowiono wyasygnować sumę 3 milionów funtów na cele budownictwa mieszkaniowego dla nowych imigrantów.

Koszty tej akcji poniosą wspólnie Skarb Państwa, Agencja żydowska oraz Keren Kajemet. Każda z tych instytucji wyasygnuje po jednym milionie funtów.

TEL-AWIW. (Kol Israel). W dniu 25-ym grudnia przybyła z Czechosłowacji do Izraela większa grupa imigrantów żydowskich. 100 imigrantów, udających się z Sy-cylii do Izraela zostało zatrzymanych przez władze włoskie.

TEL-AWIW (obsł. wł.). Do Haify przybyły trzy okręty, wiozące na pokładach 3.000 imigrantów, w tej liczbie 2.564 Żydów z Bułgarii.

Wśród nowoprzybyłych znajdują się: naczelny rabin bułgarski Szmuel Zion, przewodniczący gminy żydowskiej w So-

fii Josef Baruch, oraz dwóch starców, liczących ponad 100 lat. Z imigrantami przybyło też do Izraela kilku dziennikarzy.

POŻYCZKA NARODOWA w IZRAELU.

TEL-AWIW (obsł. wł.). 16 grudnia Rada Państwa uchwaliła trzy ustawy, dotyczące Pożyczki Narodowej w Izraelu w wysokości 13.500.000 funtów. Projekt Pożyczki Bankowej został przyjęty, jedno myślnie, podczas gdy ustawa o Pożyczce Wojennej przeszła większością głosów, mimo opozycji ugrupowań lewicowych.

Niektórzy członkowie Rady Państwa powstrzymali się od głosowania nad wspomnianymi ustawami.

STOSUNKI GOSPODARCZE IZRAELA

TEL-AWIW (Obsł. wł.). — Zgodnie z wiadomościami zasięgniętymi u źródła m'arodajnych, Izrael będzie importował w roku 1949 towary na sumę 50 do 60 milionów funtów. Import Izraela będzie się opierał głównie na handlu zamiennym. Rząd pragnie utrzymać kontakty handlowe zarówno z krajami Wschodu jak i Zachodu.

Celem realizowania tej polityki, do każdego posejstwa izraelskiego przydziela się doradców handlowych bądź też attache handlowych.

EKSPORT OWOCÓW CYTRUSOWYCH

TEL-AWIW (Kol, Israel) W ramach eksportu owoców cytrusowych wysłano dotychczas za granicę pół miliona skrzyń Minister Cyzling przyrzekł wydatną pomoc w rozszerzeniu tej gałęzi produkcji rolnej.

W KILKU WIERSZACH...

— W Londynie podano do wiadomości, że doradca Bevinia dla spraw Bliskiego Wschodu zgłosił dymisję. Fakt ten jest szeroko komentowany w tutejszych kołach politycznych.

— Rząd syryjski odebrał licencje na kolportowanie pism amerykańskich „Life” i „News Chronicle” ze względu na ich „tendencje sjonistyczne”. W ślad za tym wycofano licencje kilku pismom francuskim i nawet tureckim.

— Nowy prezydent Kuby zamianował nowego przedstawiciela w ONZ. W kołach żydowskich przypominają się w związku z tym, że nowowymieniony prezydent znany jest ze swoich sympatii dla sjonizmu. Jest on również członkiem towarzystwa przyjaźni kubańsko-izraelskiej.

— Przedstawiciel Izraela odbył rozmowę z ministrem lotnictwa Grecji, domagając się wydania kilku samolotów izraelskich, które lądowały przymusowo na terenie tego kraju. W dniu 23-go grudnia lądował przymusowo na rd. Peloponezie samolot izraelski typu „Dakota”, który miał na pokładzie 12 imigrantów.

— Rząd syryjski zabronił Żydom zamieszkałym na terenie tego kraju spieniężenia swych majątków w obawie by pieniądze te nie były przemycane do Izraela.

— Prasa francuska wyraża pogląd, że Francja nie powinna brać udziału w Komisji Pojednawczej, by „nie urazić” którejś ze stron zainteresowanych”. Pisma podkreślała, że w kwestii uczestnictwa w Komisji Watykan wywiera silną presję na rząd francuski.

— Z końcem grudnia odbędzie się zwołanie Ligi Arabskiej, na którym rozpatrzone mają być zalecenia konferencji w Jerycho. W międzyczasie przybył do Kraju następcą tronu Jemenu, wódcą memoriał króla Jemenu dla Azzam Paszy i króla Abdullii.

BOŻE NARODZENIE W PALESTYNI

TEL-AWIW (Obsł. wł.) — Mimo przyrzeczeń, danych przez dowództwo wojsk Ligi Arabskiej, przez których pozycje prowadzi droga, jaką rokrocznie udają się chrześcijańscy pielgrzymi do Betleem, droga ta nie została otwarta dla pielgrzymów. Zamiast tysięcy rzesz, które zwykle udają się na Boże Narodzenie do Betleem, tego roku przybyło tu zaledwie kilkaset osób. Pielgrzymom tym umożliwili przedostanie się do Betleem żołnierze Cwa Hahagana. W związku z odmownym stanowiskiem Arabów, konsulowie katolicy w Jerozolimie złożyli protest.

W dniu 24 bm. radio izraelskie transmitowało przebieg nabożeństwa jakie odbyło się w Naceret po godz. 11.30 wieczorem

Nokraszi Pasza zamordowany

przez członka „Bractwa Muzułmańskiego”

Wczoraj rano zamordowany został 6 wystrzałami z rewolweru premier egipski Nokraszi Pasza. Zamach dokonany został w chwili, gdy premier opuszczał gmach ministerstwa spraw wewnętrznych. Zamachowcem jest młody student, przebrany za oficera policji, który wedle zeznań świadków, bezpośrednio po zamachu próbował dokonać samobójstwa.

Zamachowiec został zatrzymany, jest on członkiem organizacji bractwa muzułmańskiego. Organizacja ta była zwalczana przez Nokraszi Pasze jako skrajnie nacjonalistyczna. Bractwo muzułmańskie zarzucało premierowi słabość w sprawie Palestyny oraz zaprzeczenie pretensji Egiptu do Sudanu.

Natychmiast po wypadku, rząd egipski zebrał się na nadzwyczajne posiedzenie. Nowym premierem Egiptu został wybitny przywódca partii, utworzonej przez zamordowanego Nokraszi Pasze.

Z czyich rąk padł hr. Bernadotte?

MOSKWA. — W związku z zabójstwem hr. Bernadotte'a czasopismo radzieckie „Nowoje Wremia” stwierdza, że śledztwo przeprowadzone w tej sprawie wykazało, iż rozjemca ONZ w Palestynie zginął z rąk agentów wywiadu brytyjskiego, kierowanego przez gen. Claytona.

Wśród aresztowanych osób, podejrzanych o zamordowanie Bernadotte'a — pi-sze dwutygodnik radziecki — znajdują się agenci wywiadu brytyjskiego Nimri i Goldfoot. Pierwszy spośród nich jest b. kapitanem angielskim, który w ciągu wielu lat działał pod pseudonimem „Leopard”. Wykonując polecenie Claytona Nimri

przez pewien czas rozwijał ożywioną działalność w Syrii wśród plemion beduińskich. Następnie przeniósł się on do Palestyny, gdzie zajmował się akcją szpiegowską i dywersją pod kierownictwem szefa miejscowego oddziału wywiadu brytyjskiego płk. Charterisa.

Goldfoot początkowo pracował w Unii Południowo - Afrykańskiej, jednakowoż później z rozkazu Claytona wyjechał do Palestyny, gdzie ściśle współpracował z Nimrim.

Zabójstwo hr. Bernadotte'a — stwierdza w konkluzji „Nowoje Wremia” — stanowi jaskrawą ilustrację metod pracy służby wywiadowczej gen. Claytona.

Rząd potwierdził budżet szkolnictwa na bieżący rok żydowski w wysokości 1.600.000 funtów. Sumę tę pokryją po połowie ministerstwo Skarbu oraz Agencja żydowska.

Budżet ten zapewni naukę 3.000 nowoprzybyłych dzieci. Prócz tego władze munitypalne przeznaczyły 2.700.000 funtów na rzecz szkolnictwa powszechnego.

Szkoły miejskie, do których uczęszcza około 80.000 uczniów, zatrudnią w bieżącym roku 2.500 nauczycieli. Budżet rządowy przewiduje 80.000 funtów dla szkół arabskich. Rząd Izraela pokryje ponadto 2/3 kosztów utrzymania szkół powszechnych w Jerozolimie, resztę wydatków przejął Zarząd Miasta. Zarządzenie to umożliwi naukę wszystkim dzieciom z mieszkającym w Jerozolimie.

Życie gospodarcze

NAFTA RUMUŃSKA DLA IZRAELA

WARSZAWA (BIPI). — Plan angielski po zostawieniu w Palestynie chaosu gospodarczego po wygaśnięciu władzy mandatowej, przewidywał również zahamowanie przemysłu i transportu, spowodowane brakiem ropy i benzyny. Natychmiast po rozpoczęciu inwazji państw arabskich przerwał Irak dopływ ropy surowej z Mosul. Jednak w cysternach rafinerii w Haifie znajdował się jeszcze zapas ropy oczyszczonej oraz w stanie surowym. Rząd Izraela uruchomił rafinerię i na pewien czas pokrył zapotrzebowanie wojska i ludności cywilnej.

W międzyczasie zakupił rząd Izraela większy zapas rafinowanej ropy w Rumunii. Nadeszły już do Haify pierwsze statki — cysterny, które przywoziły naftę różnych gatunków. Rząd rumuński zgodził się obniżyć cenę, pod warunkiem dokonania częstszych zakupów. Importowana nafta jest jednak znacznie droższa od krajowej, która sypiała rurociągiem z Iraku do Haify, gdzie była rafinowana. Powoduje to podrożenie elektryczności, transportu samochodu i kosztów przemysłowych. By zaoszczędzić dewiz na zakup ropy zagranicą, zmuszony jest rząd Izraela ograniczyć użycie ropy i jej przetworów.

PRZEMYSŁ DIAMENTOWY w IZRAELU

WARSZAWA (BIPI). — Przed wybuchem drugiej wojny światowej Żydzi belgijscy, którzy stworzyli wielki ośrodek szlifowania diamentów w Antwerpii, założyli w kolonii Natania

pierwsze szlifiernie diamentów. Przybyli fachowcy wyszkolili stosunkowo szybko tysiączne zastępy wykwalifikowanych robotników. Przemysł diamentowy w Palestynie rozwinął się szybko podczas drugiej wojny światowej, gdy stał się poważnym dostawcą szlifowanych diamentów dla Imperium Brytyjskiego i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Po nowym nastąpił kryzys, ponieważ odrodzony przemysł belgijski oraz niemiecki zaczęły zdobywać ponownie utracony rynek światowy. Jednak przemysł palestyński, aczkolwiek uszczuplony, dźwignął się z kryzysu i dostosował do zmienionej sytuacji na rynku światowym.

Od szeregu miesięcy prowadzi izraelski przemysł diamentowy uporczywą walkę ze światowym syndykatem diamentów o przydział surowca. Syndykat, którego naczelne władze rezydują w Londynie, faworyzuje Belgię kosztem Izraela i stara się zmniejszyć podaż szlifowanych diamentów na rynku światowym. Po długich targach otrzymał przemysł izraelski w br. 1948 surowiec na sumę jednego miliona osmiuset trzydziestu tysięcy funtów. Wartość eksportowanych szlifowanych diamentów wyniesie około czterech milionów funtów.

Nie bacząc na trudności, przemysł diamentowy rozwija się nadal. Obojętne szlifierni o charakterze kapitalistycznym powstały również do brzo prosperujące robotnicze spółdzielnie szlifiernie. Szereg osiedli w Negew wyszkoliło szych członków, by utworzyć tam szlifiernie diamentów. Ostatnio 150 drobnych przemysłowców z Belgii zakupiło w Natanii place budowlane, by założyć wspólnymi siłami nowe szlifiernie

Łańcuch prasowy „Mostów” rozpoczęty!

Łódzkie Koło Partyjne otwiera listę składek

Przed kilkoma dniami zamieściliśmy apel do naszych Czytelników w sprawie pomocy finansowej dla naszego Wydawnictwa. Apel ten nie pozostał bez echa. Z różnych miast przychodzą do nas listy od Czytelników z zapewnieniem gotowości poparcia naszej akcji, w zrozumieniu tej roli, jaką „Mosty” w życiu społeczeństwa żydowskiego w Polsce odgrywają w chwili obecnej.

W poniedziałek, dnia 27 grudnia odbyło się zebranie łódzkiego oddziału partyjnego Haszomer Hacair, poświęcone inauguracji akcji „łańcucha prasowego”.

Łódzki oddział partyjny pragnie, by jego inicjatywa pociągnęła wszystkie nasze snity partyjne w kraju. Nie wątpimy, że też tak się stanie!

Pierwsza lista składek

- Ob. Zundelewicz Michał, Łódź, składa zł. 5000 i wzywa ob. H. Olszera, Łódź.
- Ob. Zandberg Chaim Sz., Łódź, składa zł. 5000 i wzywa ob. ob. Z. Bialera, Sz. Rozena, Łódź.
- Ob. Nusbaum Lipman, Łódź, składa zł. 3000 i wzywa ob. Szyccera Benedykta, Pabianice.
- Ob. Działoszyński Uszer, Łódź, składa zł. 3000 i wzywa ob. ob. adw. K. Eisnera, S. Sera, J. Fajtlowicza, Łódź.
- Ob. Was M., Łódź, składa zł. 2.000 i wzywa ob. ob. Kafermana i A. Wuryrna, Łódź.
- Ob. Wosk Fela, Pabianice, składa zł. 2000 i wzywa ob. Wysockiego Jakuba, Łódź.
- Ob. Glanc Igor, Łódź, składa zł. 2000 i wzywa ob. ob. Oskara Rübingera, Katowice i Grussa Józefa, Wrocław.
- Ob. Kowieński Aron, Łódź, składa zł. 2000 i wzywa ob. ob. Zajęca Z., Teńderowskiego J. „Beret Polski” i Frydmana, Łódź.
- Ob. Gliksman Abraham, Łódź, składa zł. 2000 i wzywa ob. ob. Szyf, F-ma Huze, Łódź.
- Ob. dr. Epsztejn Simon, Łódź, składa zł. 2000 i wzywa ob. ob. dra Kirusa Jakuba, Pinesa Marka, Goldsztajna A. Łódź.
- Ob. Szalman Norbert, Łódź, składa zł. 2000 i wzywa ob. Amadę Emiliana.
- Ob. Śpiewak Jakub, Łódź, składa zł. 2000 i wzywa ob. ob. Szajera Leona i Podębskiego Abrama, Łódź.
- Ob. red. Gelbart Stefan, Łódź, składa zł. 2.000 i wzywa ob. ob. Rotenberga i Cendorfa, Łódź.
- Ob. Gotfryd Ziuta, Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Romana Aksta, Lewkowieca, Praszkieta, dr Gurwicza, Łódź.
- Ob. Frajtag E., Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. N. Barzyljana, Radzimiłowicza i Majera J. Łódź.
- Ob. Golerman Eli, Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Fuksa Bera, Honigszoka Artura, Pomeranca Samuela, Śpiewaka, Lasmana, Łódź.
- Ob. Hercyger Lajb, Helenówek — Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Kaliszera Samuela, Hollanda Efraima, Kaplan Marię, Korna Abrama, w Helenówku.
- Ob. Wosk Fela, Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Ajchenbauma i Rozenowajga, Łódź.
- Ob. Perelsztejn Róża, Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Bera Salila, Mojżesza Tabacznika, Lejba Ganca, Stanisława Kruszewskiego i Michała Michałowskiego, Łódź.
- Ob. Grynspan Helena, Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Heńka Przytyckiego i Fiszla Lewi, Łódź.
- Ob. Kizelsztajn Kelman, Łódź, składa zł. 1000 i wzywa ob. ob. Z. Waserę i H. Hechtkopfa, Łódź.
- Ob. Berman Frymefa, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. Silbermana W., Łódź.
- Ob. Rotsztajn Ichok, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Szypiackiego Efraima, Kahana i Klepfisza, Łódź.
- Ob. Gisser Stefania, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Lune Długacz, Lale Balberszka, Józefa Zysmana, Jakuba Szapszewicza, Łódź.
- Ob. Cepelwicz Br., Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Anatola Lichtensztajna, Łódź, Wierę Silin, Edka Dorem-busa, Mońka Grynberga, Marka Milera, Wrocław, Mosze Rozena, Łódź, Idę Szachner, Dzierżoniów i Piotra Milcha, Gdańsk-Wrzeszcz.
- Ob. Pukacz Marian, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Zalmana Borucha, Pinesa F-mę „Wygoda”, Łódź.
- Ob. Rozen Abram, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Słomkę Chaima,

- Klajnmana Menachema, Grynberga Uszera, Łódź.
- Ob. Tajgencwajg Izrael, Łódź, składa zł. 400 i wzywa ob. ob. Malickiego Chaima, Dawidowicza Maksa, Rudowskiego Jakuba, Łódź.
- Ob. Zylberberg Stena, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Lebentala Mosze, Turkiewicza Beniamina, Krona Szajeka, Łódź.
- Ob. Epsztejn Nina, Łódź, składa zł. 300 i wzywa ob. ob. Krybusa Szpigla, Grynglas Rachelę i Zajdenwerga Pesacha, Łódź.
- Ob. Weif Sender, Łódź, składa zł. 500 i wzywa ob. Kaca, Łódź.
- Ob. Krakowiak Mordka, składa zł. 500 i wzywa ob. ob. Daniela Szarka, Grzegorza Leszczyńskiego i Józefa Zielińskiego, Łódź.

Na wspomnianym zebraniu wystąpił redaktor naczelny tow. WEINTRAUB, który na wstępie dokonał przeglądu aktualnych problemów politycznych, poczym zaznajomił zebranych towarzyszy z trudnościami materialnymi, jakie przeżywa obecnie „Mosty”. Mówca wyraził nadzieję, że wszyscy czytelnicy i sympatycy pisma, a w pierwszym rzędzie towarzysze partyjni wykażą jak największą ofiarność w proklamowanej akcji. **JOS „MOSTÓW” W DUŻEJ MIERZE ZALEŻNY JEST OD WYNIKÓW „ŁAŃCUCHA PRASOWEGO”.** Dlatego wierzyć należy, że snity „łańcucha” pełne będą nazwisk naszych Czytelników i przyjaciół.

Następnie przemawiał tow. dr EPSZTEIN, który odczytał listę pierwszych ofiarodawców i zaapelował do zebranych, by z miejsca zadeklarowali się na rzecz „łańcucha prasowego”. W dyskusji zebrało „los” wielu towarzyszy, którzy interesowali się sprawami związanymi z wydawnictwem.

Tow. red. St. GELBART podkreślił doniosłą rolę pisma zarówno dla społeczeństwa żydowskiego, jako też jako pomostu łączącego ze społeczeństwem polskim.

Wszyscy zebrani ichwalili wziąć pełny udział w akcji i na zapoczątkowanie zadeklarowali pierwsze sumy, wzywając swych towarzyszy i przyjaciół.

Obok podajemy pierwszą listę ofiarodawców:

Zebrania Haszomer Hacair i Poalej Syjon poświęcone Kongresowi Zjednoczeniowemu PPR i PPS

WALBRZYCH. 15 grudnia odbyło się w lokalu partyjnym Haszomer Hacair ogólne zebranie, poświęcone zjednoczeniu partii robotniczych PPR i PPS, na którym referat okolicznościowy wygłosił sekretarz snifu tow. **Lifszyce**. Prelegent omówił obszernie dzieje obu partii oraz długotrwały okres rozłamu w szeregach polskiego ruchu robotniczego. Podczas gdy w krajach kapitalistycznych jesteśmy świadkami krwawego tłumienia ruchów wolnościowych i walk wyzwoleńczych uciśnionych narodów, w Polsce Ludowej zwiastują się szeregi robotnicze, a Polska Zjednoczona Partia Robotnicza odegra w przyszłości decydującą rolę w życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym naszego kraju. Dzięki temu historycznemu wy-

darzeniu okrzepnie jeszcze bardziej jednolity front proletariatu, walczącego o lepsze jutro, o nowy ustrój społeczny — o socjalizm.

Ogromne przemiany struktury ekonomiczno-społecznej w Polsce, zawdzięczyć należy w niemałej mierze Związkowi Radzieckiemu, decydującemu czynnikowi w procesach socjalnych, dokonujących się na całym świecie. Praktyka rewolucyjna radzieckiej partii komunistycznej jest pouczającym przykładem wierności zasadom proletariackiego internacjonalizmu. Polska Zjednoczona Partia Robotnicza wzmocni poczucie solidarności międzynarodowej i scementuje sojusz ze Związkiem Radzieckim oraz z państwami demokracji ludowej.

Wiedomości z KRAJU

Pożegnanie Tow. Red. Emila Kozackowa

W tych dniach wyjechał do Izraela zasłużony współpracownik naszego pisma sekretarz redakcji tow. Emil Kozackow.

Tow. Kozackow w wielkiej mierze przyczynił się do rozwoju „Mostów”, dzięki nieustrudzonej i pełnej oddania pracy.

Dnia 17 b.m. odbył się staraniem C.K. Z.P.R. Haszomer Hacair bankiet pożegnalny. W czasie wieczoru przemawiali tow. R. Cederbaum, M. Weintraub, N. Sztrachman, A. Poznański, M. Minc.

Wszyscy mówcy podkreślili wielki wkład pracy wyjeżdżającego tow. red. Kozackowa.

Na tym samym wieczorze żegnano tow. Sz. Chmiela, członka Komendy Naczelnej, który poświęcił wiele wysiłku dla rozwoju ruchu szomrowego w Polsce.

Ze sportu

W ostatnich tygodniach został zorganizowany w Tarnowie przy Zjedn. Partii Poalej-Syjon klub tenisa stołowego Z.K.S. „Gwiazda”.

Rozwój jego zapowiada się pomyślnie, czego dowodem jest pierwszy mecz, jaki rozegrany został dnia 19 b.m. między drużynami ŻRKS Gwiazda a ZKSOZET o mistrzostwo klasy B w stosunku 7:2.

Dla wygranych 3 punkty zdobył ob. Lehrhaupt, 2 punkty ob. Glassner, 2 punkty ob. Stub. Dla przegranych zdobył 2 punkty ob. Zajac.

Mgr. F. Kryształ.

O książki dla Biblioteki U. H. w Jerozolimie

Apel Tow. Przyjaciół Uniwersytetu Hebrajskiego

Biblioteka Narodowa i Uniwersytecka w Jerozolimie stanowią obecnie największą w niektórych dziedach najbogatszą bibliotekę Środkowego Wschodu. Utworzenie państwa Izrael i rosnące w związku z tym obowiązki Uniwersytetu przygotowania nowych kadr pracowników naukowych i inteligencji zawodowej, nakładają na Bibliotekę nowe i rozległe zadania.

Polskie Towarzystwo Przyjaciół Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie postawiło sobie za naczelne zadanie utworzenie Katedry Historii Żydów w Polsce na Uniwersytecie Hebrajskim. Z Katedrą wiązać się będą studia historii politycznej, gospodarczej i kulturalnej Polski, literatury i filologii polskiej. Realizacja tego zadania jest w wielkiej mierze zależna od należytego wyposażenia Biblioteki.

Pożegnanie Tow. Strengera

W związku z wyjazdem do Erec tow. tow. Mośze Strengera, Dory i Runy Politańskich odbył się w lokalu partyjnym dnia 19 b. m. wieczór pożegnalny. Wyjeżdżających żegnali towarzysze partyjni. W imieniu Toz-u oraz Wydziału kultury i sztuki przemawiał tow. Landau, z ramienia Zjednoczonej Partii głos zabrali tow. tow.: Szmir i Adur.

Zwracamy się do społeczeństwa z apelem o nadsyłanie książek, przede wszystkim naukowych, w charakterze darów dla Biblioteki Narodowej i Uniwersyteckiej w Jerozolimie. Każdy ofiarodawca otrzyma osobiście potwierdzenie odbioru daru z Jerozolimy.

Książki prosimy składać lub przysyłać na adres:

Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaciół Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie
Warszawa, Nowy Świat 46 m. 5.

Zebrani jednogłośnie podkreślili zasługi tow. Strengera na polu pracy społecznej.

Keren-Kajemet Leisrael w Łodzi

zaprasza
na

Tradycyjny Bal Chanukowy

który odbędzie się dnia 1-go stycznia 1948 r. o godz. 21-ej
w sali »GWIAZDY« przy ul. Zachodniej 26.

Tradycyjne zapalenie świeczek chanukowych

w programie: Tańce oraz moc atrakcji.

Orkiestra doborowa

Buget obficie zaopatrzone

Wstęp tylko za zaproszeniami

KOMISJA MIEJSCOWA

W dniu wyjazdu do Izraela tow. red. Emila Kozackowa żegnają go serdecznie

„Lehitraot b'arcejnu”

Centralny Komitet ZPR
Haszomer Hacair

Zespół redakcyjny
„Mostów”

Żegnamy serdecznie wszystkich naszych Towarzyszy w związku z naszym wyjazdem do Erec.

Emil i Estera Kozackowowie

TEL-AWIW (obsł. wł.). Prezydium Komitetu Wykonawczego Histadrutu wyznacza termin wyborów do kongresu Histadrutu na dzień 13 lutego 1949.

27-a sesja Rady Kibucu Arci

Kibuc Arci - nieodłączną częścią Mapam

Przegląd dorobku kibuców szomrowych w Palestynie

NAHARIA (obsł. wł.). — Odbyła się w Naharii (Galilea Zachodnia) w ubiegłym tygodniu 27-ma sesja Rady Kibucu Arci. W sesji brało udział 180 delegatów, reprezentujących 56 kolektywów rolnych z siedemnatystusieczną ludnością oraz znaczna liczba gości.

Wśród uczestników widać było wielu żołnierzy i oficerów Cwa Hahagan, towarzyszy zajmujących wysokie stanowiska w różnych ministerstwach i aparacie państwowym; ale nie brakło również przedstawicieli młodego pokolenia kibucowego i nowo przybyłych olim.

Okres ciężkich prób

Spotkali się tu obrońcy Miszmar Haemek ze zdobycymi Ber - Szawa, członkowie kibuców, które dopiero przed tygodniem powstały — z delegatami najstarszych kolektywów. Otwarcie sesji odbyło się w sali największego kina w Naharii. Po odśpiewaniu hymnów Tow. RY-SZARD WEINTRAUB zagaił sesję w imieniu sekretariatu Kibucu Arci, oświadczając: „Wielkie przeobrażenia miały miejsce w ostatnim czasie w życiu narodu i jiszuwu. Również dla kibucu Arci był to okres ciężkich prób. Zmobilizowaliśmy się do walki i kibuce nasze z honorem wytrzymały próby ogniowe. Tysiące naszych towarzyszy znajdują się na pierwszych liniach frontu. Jesteśmy dumni z bohaterstwa obrońcy Negba, Jad Mordcha, Jochi - Am, Miszar Haemek, Nirim, Gal - On i innych naszych osiedli rolniczych, które zapisały karawspaniałego heroizmu w dziejach naszej walki o odzyskanie i ugruntowanie naszej niepodległości. Szereg naszych kibuców trwał długie miesiące w nierównej walce z wrogiem, będąc odwanianym od jiszuwu i zdany na własne siły. I kibuce wytrwały — ponosząc wielkie straty w ludziach i inwentarzu.

W dalszym ciągu swojego przemówienia mówca wskazał na konieczność wznowienia w ruchu kibucowym tradycji dyskusji ideologicznych. Podstawowe wskazania syjonizmu rewolucyjnego pozostają w mocy i na przyszłość. W dziedzinie społecznej i gospodarczej rok ubiegły był okresem wstrząsów i załamań. Kilka naszych gospodarstw rolnych zostało doszczętnie zniszczonych — a mimo to — ani jeden kibuc nie rozwiązał się. Tylko w nielicznych kibucach proces wytwórczy szedł normalnym trybem — ale działalność osiedleńcza była kontynuowana nawet w ogniu walk. Tysiące olim, setki dzieci i młodzieży zostały przyjęte do naszych osiedli i niezwłocznie wchłonięte w orbitę życia społecznego i gospodarczego. Wkrótce dojdziemy do takiego stanu, że w każdym naszym starszym kibucu będziemy mieli po 120 dzieci i młodzieży z nowej alii. Ale również młode gospodarstwa nie będą mogły być zwolnione od obowiązku przyjmowania nowych imigrantów. Najpierwszą naszą troską powinna być sprawa kontynuowania naszego dzieła osiedleńczego. Kroczymy ku przyszłości, która będzie od nas wymagała wzmocnionych wysiłków i dlatego też praca chaluca nie może osłabnąć ani na chwilę. Dzięki tej pracy osiągnęliśmy nasze zwycięstwa i sukcesy, ona jest najpewniejszą rękojmią naszej przyszłości w tym kraju.

Gdy mówca wspominał o tych, którzy padli na polu bitwy, wszyscy obecni powstał z miejsc, by uczcić w milczeniu pamięć poległych.

Referat tow. M. Jaari

W referacie swoim na temat „Kibuc Arci po utworzeniu państwa żydowskiego”, tow. Meir Jaari dokonał przeglądu rozwoju sytuacji politycznej w kraju od poprzedniej sesji Rady Kibucu Arci po dzień dzisiejszy. Podał on analizę stanowiska naszego ruchu kibucowego, jako nieodłącznej części Zjedn. Partii Rob. „Nasza zgoda wobec uchwały ONZ z listopada ubiegłego roku — oświadczył mówca — nie jest zaprzeczeniem podstawowych zasad naszej ideologii. Przystosowaliśmy jedynie do nowej rzeczywistości środki, które prowadzą do tego samego celu. Nawiasem mówiąc, oficjalna polityka syjonistyczna nie stanęła oboma nogami na gruncie tej uchwały. Poparła ona tylko tę część uchwały, która zapewniła nam większość terytorium Cisjordanii. Jednocześnie nasi przywódcy polityczni lansują plany transferu ludności arabskiej i przyczyniają się do udaremnienia powstania samodzielnego państwa arabskiego i unii ekonomicznej między obu państwami. Takie postępowanie stwarzają niebezpieczeństwo rewizji uchwały ONZ w sprawie podziału Palestyny i powrotu do planu Beinadotie — Bevin — Marshall.

Przechodząc do omówienia kwestii naszego kolektywizmu ideowego, M. Jaari zacytował słowa Lasalle'a „SPOWIJ SIĘ SZTANDARDEM OD STÓP DO GŁÓW”. Mówca podkreśla, że ta zasada kolektywizmu ideowego wytrzymała najcięższą próbę ogniową w okresie drugiej wojny światowej, kiedy ludzie nasi pozostali wierni słownemu założeniu naszej ideologii i naszego sposobu życia — zarówno w szeregach armii, jak i w powstaniach gettowych. Ta sama zasada kolektywizmu ideowego sprawowała się ze wzmoczoną siłą po wojnie, gdy z oczalanych resztek

zmarłychwstał nasz ruch w krajach Europy, a w Palestynie zdołano rzucić pomost między naszym ruchem kibucowym i tą częścią partii, która przeżywa w ośrodkach miejskich.

Trzy naczelnne zadania

Analizując obecną sytuację polityczną, M. Jaari stwierdził, że W OBLICZU KNOWAN IMPERIALIZMU PRZECIWKO NASZEJ SUWERENNOŚCI, RUCH NASZ POWINIEN SIĘ ZESRODKOWAĆ WOKÓŁ TRZECH ZADAŃ: 1) SCALENIA KRAJU DROGĄ POROZUMIENIA MIĘDZY DWOMA NARODAMI, 2) UNIE ZALEŻNIENIA PAŃSTWA OD MOCARSTW IMPERIALISTYCZNYCH, 3) UGRUNTOWANIE WENNATEZ PAŃSTWA USTROJU POSTĘPOWO - DEMOKRATYCZNEGO.

Droga Mapai, jeśli chodzi o kierownictwo nową państwową — ciągnął dalej mówca — pozostaje w jaskrawej sprzeczności z wymienionymi zasadami. Zamiast dążyć do jednolitego frontu robotniczego, partia ta poszła na kompromis z reakcją i klerem, rezygnując z perspektywy scalenia kraju w przyszłości i godząc się na zastąpienie unii gospodarczej między dwoma samodzielnymi państwami w Palestynie — ojuzsem z Abdullā. Taka koalicja musi z jednej strony dostosować wewnętrzny ustrój kraju do wymogów mocarstw zachodnich, co prowadzi nieuchronnie do podporządkowania Izraela planom Marshalla. Ta sama koalicja umożliwia opanowanie życia publicznego przez dyktando, zniszczenie ludowego charakteru armii, sprzyjanie powstawaniu kibuców, temu najpotężniejszemu orężowi kolonizacji, a wreszcie przygotuje grunt do ostatecznej ofensywy przeciwko chalucowym siłom rewolucyjnym w kraju i w diaspory.

Rola Organizacji Syjonistycznej

ORGANIZACJA SYJONISTYCZNA — W KTÓREJ HEGEMONIE MIAŁYBY PARTIE ROBOTNICZE, A KTÓREJ KIEROWNICTWO SPOCZYWAŁOBY W REKACH KOALICJI POSTĘPOWEJ — BYŁABY ZDOŁNA DO UGRUNTOWANIA NASZEJ SAMODZIELNOŚCI NARODOWEJ, POLITYCZNEJ I EKONOMICZNEJ W PALESTYNE ORAZ DO ZAŁOŻENIA SILNYCH PODWALIN POD TERYTORIALNĄ KONCENTRACJĘ WIĘKSZOŚCI NARODU ŻYDOWSKIEGO W TYM KRAJU. NATOMIAST KOALICJA REFORMIZMU Z REAKCJĄ ZAHAMUJE TEN PROCES I DOPROWADZI DO ROZKŁADU ORGANIZACJI SYJONISTYCZNEJ ORAZ DO PRZEDWCZESNEGO ZŁAMANIA SOLIDARNOŚCI NARODOWEJ.

Zachodzi stosunek wzajemnej zależności między solidarnością narodową a solidarnością międzynarodową. Są tacy, którzy zapominają, że Palestyna nie przestała być jednością geograficzną, a w znacznej mierze również — gospodarczo - polityczną. W kraju tym nadal będą zamieszkiwały dwa narody, a dla zapewnienia temu krajowej samodzielności politycznej, muszą w walce o nią brać udział oba narody. Ujawnienie jednego z tych narodów zagraża niezawisłości drugiego. Dążąc do przekształcenia Izraela w państwo jedn narodowe, jest mroczną reakcją i nieziszczalną. NASZA SOLIDARNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA ZACZYNA SIĘ OD SOLIDARNOŚCI MIĘDZY DWOMA NARODAMI, ZAMIESZKUJĄCYMI PALESTYNĘ, A PRZEDE WSZYSTKIM MIĘDZY SIŁAMI DEMOKRATYCZNYMI, DZIAŁAJĄCYMI W LONIE TYCH NARODÓW.

Solidarność międzynarodowa

Historia ostatniego okresu — wywodzi M. Jaari — dowodzi słuszności dwóch podstawowych założeń naszej koncepcji politycznej: a) solidarności narodowej, opartej o hegemonię robotniczą i b) solidarności międzynarodowej, której najważniejszym ogniwem jest braterstwo obu narodów naszego kraju.

W końcu swego referatu M. Jaari wysunął kilka projektów natury organizacyjnej, zmierzających do wzmocnienia w szeregach kibucu Arci kolektywizmu ideowego, dzięki któremu nasz ruch zdołał utrzymać swą jedność, unikając kryzysów, jakim uległy inne odłamy ruchu kibucowego.

Najważniejsze spośród tych projektów są: 1) utrzymanie i pogłębienie systemu dyskusji ideologicznych, 2) wspólna odpowiedzialność każdego kibucu za realizację programu ideologicznego ruchu, 3) przestrzeganie statutu kibucu Arci oraz 4) utworzenie statutu seminarium kibucu Arci.

Na następnym posiedzeniu Rady kibucu Arci wygłosił przemówienie sprawozdawca SZLOMO ROZEN.

— Przeżyliśmy ciężki okres — zaznaczył mówca — ale jeszcze nie zwyciężyliśmy. W okresie wojny zdobywamy się na maksymalny wysiłek,

lecz dopiero po osiągnięciu pokoju mogą się ujawnić oznaki słabości. Zbliżając się zatem do okresu pokojowego, powinniśmy dokonać przeglądu naszych osiągnięć i naszego rozwoju w dziedzinie gospodarczo - społecznej w minionym okresie.

Dane statystyczne

Był to okres wzrostu naszych sił: z 6000 członków kibucu Arci w 1945 roku doszliśmy do cyfry 9000. Oznacza to wzrost o 50 proc. w ciągu kilku lat. Liczba młodzieży zwiększyła się jeszcze bardziej — z 650 do 1300 osób — czyli wzrosła o 100 proc. Ogółem mamy obecnie w kibucu 3.600 dzieci, w tej liczbie 2.390 urodzonych w kibucach, a 700 przybyłych z krajów diaspory.

Ogólna liczba ludności wszystkich kibuców osiągnęła cyfrę 17.000. Są oni zrzeszeni w 56 kibucach. Natomiast w końcu drugiej wojny światowej było zaledwie 10.000 osób, zrzeszonych w 40 kibucach. Już w najbliższym czasie, w ramach kibucu Arci, powstaną dalszych 6 kibuców, w których zamieszkażą nasi towarzysze z Ameryki, partycypanci z krajów europejskich oraz zdemobilizowani żołnierze. Liczba naszych gospodarstw rolnych osiągnie w niedalekiej przyszłości cyfrę 61, które dwukrotnie przewyższą liczbę naszych gospodarstw w 1945 roku.

W ubiegłym roku stworzyliśmy 10 nowych punktów osiedleńczych w Nagewie, Galilei Zachodniej, w dolinie Bet - Szaan, w Emek Chefer i na drodze do Jeruzolimy. Ale nie tylko pod względem ilości kibuców wzrósł kibuc Jaarei, zwiększyliśmy również znacząco nasz stan posiadania ziemi. Nasze kibuce uprawiają obecnie 180 000 dunamów własnej ziemi 80 000 dunamów ziemi, opuszczonej przez właścicieli arabskich. Według planu Karen Kajemet na wykupić znaczną część tych gruntów, które przejdą w tym wypadku na własność naszych kibuców. Będą też ma zapłacić Arabom odpowiednie odszkodowanie. W tym miejscu należy jednak podkreślić, że przeprowadzenie wzmoczonej akcji osiedleńczej nie jest wcale związane z koniecznością transferu. Dowodem tego jest plan Josefa Weitz'a, który przewiduje kolonizację 100.000 rodzin w sektorze rolniczym, nie biorąc pod uwagę ani Galilei Zachodniej, ani też konieczności usunięcia jakiegokolwiek Araba z tego ziemi. Kwestia zasadniczą pozostaje w tej akcji kolonizacyjnej element ludzki, który winien być wyrazicielem tego dzieła. Są już tacy, którzy rozpowszechniają pogląd, że przedsięwzięcie to da się zrealizować bez udziału ruchu kibucowego. Ludzie ci wprawdzie sobie, że oddziały wojska i nowoprzybyli imigranci w wieku ponad 40 lat sprostatują temu par excellence chalucowemu zadaniu.

Powinniśmy wypowiedzieć zdecydowaną walkę podobnym tendencjom, które nie potrafią dokonać tego, do czego powołany jest ruch chalucowy. Tylko wzmocnienie i rozwój naszego ruchu zapewni szeroki zasięg dzieła kolonizacyjnego.

Wychowanie w duchu bojowego socjalizmu

Referat o zagadnieniach wychowawczych wygłosił Sz. Golan, który wywodził, że ostatni okres — okres walki o niepodległość i założenie fundamentów państwa — spowodował daleko idące zmiany w naszym życiu społecznym, które nie pozostają bez wpływu na nasz system wychowawczy. Jedną z najdonioślejszych zmian jest pojawienie się armii, jako ważnego czynnika w naszym życiu politycznym, społecznym i kulturalnym. Podczas wojny jest usprawiedliwiony pogląd, że młodzież należy wychowywać do służby w armii. Nie wolno nam jednak na dłuższą metę uczynić z wojska ideału wychowawczego. Już dziś rodzą się plany stworzenia specjalnych ośrodków dla szkolenia wojskowego młodzieży. Nie mamy oczywiście nic przeciwko samemu przysposobieniu wojskowemu naszej młodzieży. Nie należy jednak zapominać, że grożą nam poważne niebezpieczeństwa na wypadek przeniknięcia ducha militarystki do naszych metod wychowawczych.

Jeszcze jedno zagadnienie stało się nader aktualne w dobie obecnej. Nasze młode pokolenie wychowywało się do niedawna w warunkach władzy mandatowej i pałało nienawiścią do narzuconej mu władzy. Zmiana, jaka zaszła pod tym względem z chwilą utworzenia własnego państwa, nie zdążyła jeszcze przelastoczyć tego tradycyjnego, negatywnego ustosunkowania się do czynników rządzących. Naszym zadaniem jest zapobiec tym skrajnościom i utorać sobie drogę do wychowania obywatelskiego, w naszym duchu — w duchu bojowego socjalizmu. Powinniśmy wychować ludzi, świadomych swoich obowiązków obywatelskich, a jednocześnie zdolnych do samodzielnej, rewolucyjnej działalności politycznej. Ważnym momentem w naszym systemie wychowawczym winno być uwzględnienie kwestii naszych stosunków z Arabami. Powinniśmy zdać sobie sprawę, że nie jest w obecnym warunkach rzeczą łatwą przyzwyczaić naszym dzieciom obywatelstwo w stosunku do Arabów, nauczyć je odróżniać „dobrego”

pracującego i pokojowo usposobionego Araba od Araba „złego”, arabskiego feudała i ciemięcy. Dzieci silnie ucierpiał wskutek działań wojennych — były one oderwane od rodziców, wiele z nich zostało sierotami — a fakt ten w niemałym stopniu przyczynił się do negatywnego ich stosunku wobec Arabów. Naszym zadaniem będzie przedsięwzięcie środków zapobiegawcze przeciw tego rodzaju nastrojom.

Po referatach rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której brała udział większość delegatów. Dyskutowali wypowiedzieli się na temat wszystkich niemal zagadnień, poruszonych w referatach. Najwięcej uwagi udzielono kwestii kolektywizmu ideowego oraz wzmocnienia zainteresowania dla problemów politycznych w kibucach. Dyskusja dowiodła, że członkowie kibucu Arci aprobują całkowicie postulat wysunięty przez Zjednoczoną Partię Robotniczą w walce o realizację syjonizmu chalucowego, rewolucyjnego socjalizmu solidarności międzynarodowej. Zdają oni sobie jednocześnie sprawę z donioślnością zadań, jakie stoją obecnie przed ruchem kibucowym, jako głównym instrumentem dzieła osiedleńczego w Izraelu.

Sprawy organizacyjne

Na ostatnim posiedzeniu Rady przyjęto do kibucu Arci 9 nowych kolektywów, a mianowicie Bonei - Hanegew (w górach Efraim), Gazit (obok Ejn - Dor), Zikim (znajduje się jeszcze w Rechowot, w najbliższym czasie idzie na osiedlenie), Barkal, kibuc im Josefa Kaplana, Is Or (przy fabryce Nazman), 12 kibuc palestyński (w okolicy Naharija), Gaalon (w górnej Galilei) i Har - El (przy nowej drodze do Jeruzolimy).

Przedstawiciele tych kibuców opowiedzieli się o historii swych kolektywów, po czym nastąpiło przyjęcie rezolucji i uchwał.

Do Komitetu Wykonawczego kibucu Arci dookooptowano towarzyszy: CHAJKĘ GROSSMAN I JEHOŠZUĘ LEIBNERA z kibucu Ejn - Hachofet, MOSZE PILA I DOWA BEN-SZOUŁA z kibucu Maabarot, BLUM MAKOWE z Ejn-Hachoresz, RUCHAME SZTIL z kibucu Hacor oraz MORDCHAJA ROSMANA z kibucu Gal-On.

Po odśpiewaniu hymnów 27-ma Sesja kibucu Arci została zamknięta.

Tow. mgr. Popenfeldowi
z powodu śmierci szwagra
ślemy wyrazy głębokiego
współczucia

ARZI-CEDERBAUM, CHMIELNICKI, GUREWICZ, KOHEN, LAM, STERN, SZTRACHMAN, SZEJTMAN, WEINTRAUB.

LEITEISEN CHAIM (Heniek) zam. przed wojną w Warszawie Nowolipka 62 poszukuje krewnych i znajomych. Wiadomości kierować Izrael Jeruzalem 8 Hamaaloth str. Leiteisen

ZAKOPANE „JEZIORO” Jagiellońska tel. 124 pensjonat pod kierownictwem inżynierowej Fengelger z Katowic zaprasza na zimę. — Kuchnia wykwinna — Bieżąca ciepła woda — Centralne ogrzewanie.

KOL. ZWIRNOWI Jerzemu i kol. LADY Ludwice z okazji ich zaślubin zasłamy serdeczne życzenia
Akademii Syjonistycznej Socjalistycznej Kolo Łódzkie

RADIOAPARATY
NAPRAWIA
FACHOWO
SZYBKO
TANIO
dyplomowany mistrz radiotechnik
F-ma B. SZTAMLER
Łódź, ul. Próchnika 13 tel. 141-78

Dr Zaurman. Specjalista: skórne, weneryczne 8 — 10, 5 — 7. Narutowicza 2.

LECZ. ZĘBÓW oraz nowoczesna pracownia zębów sztucznych. Łódź, ul. Piotrkowska 8.

DR. REICHER specjalista: weneryczne, skórne, piclowe (zaburzenia). Łódź, ul. Południowa 26 godz. 2 — 7.

Cennik ogłoszeń: drobne po 15 zł za wyraz (maksimum 150 zł). Ogłoszenia wmiarowe (za 1 mm szerokość 1 szpalty) w miejscu przeznaczonym na ogłoszenia po zł 60. — W tekście zł 80. — Ogłoszenia zamieszkowe uwzględniamy do urzędowym pokazani należności na nasze konto PKO Nr 4560. Prosimy zaznaczyć na odwrocie przekazu, że suma przesłana jest za ogłoszenie. Adres Redakcji: Łódź, ul. Wekielskiego 30 Skrzynka pocztowa 20. Tel. 264-01 Konto PKO 4560 Pranymerata miejsce zna wraz z opłatą pocztową — 150 zł.
Wydawca: HANZOMER HACAIR w Polsce. Druk. R. S. W. „PRASA”, Łódź, ul. Żwirki 17.
Redaktor: MAURZYC WEINTRAUB D-034123